

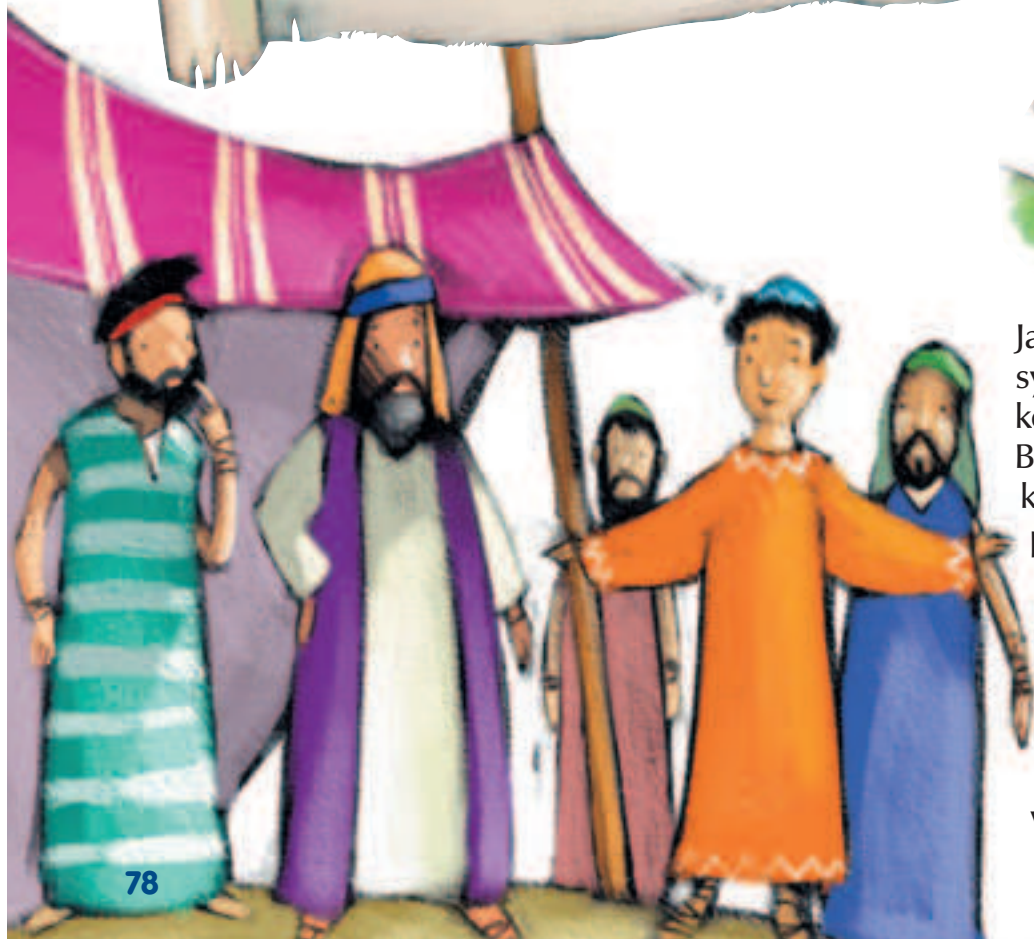
37

WYPEŁNIENIE OBIETNICY BOŻEJ W DZIEJACH
POTOMKÓW ABRAHAMA

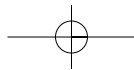
Izrael wyruszył w drogę z całym swym dobytkiem. A gdy przybył do Beer-Szeby, złożył ofiarę Bogu ojca swego, Izaaka. Bóg zaś w widzeniu nocnym tak odezwał się do Izraela: „Jakubie, Jakubie!” A gdy on odpowiedział: „Oto jestem”, rzekł do niego: „Jam jest Bóg, Bóg ojca twego. Idź bez obawy do Egiptu, gdyż uczynię cię tam wielkim narodem. Ja pójdę tam z tobą i Ja stamtąd cię wyprowadzę, a Józef zamknie ci oczy”. Potem Jakub wyruszył z Beer-Szeby. Synowie Izraela umieścili ojca swego, Jakuba, swe dzieci i żony na wozach, które faraon przystał dla przewiezienia ich. Zabrali też swe trzody i swój dobytek, który nabyl w Kanaanie. Tak przybył Jakub do Egiptu wraz z całym potomstwem: wziął z sobą do Egiptu synów, wnuczków, córki i wnuczki – całe swe potomstwo.

(Rdz 46,1-7)

Obietnica,
Kanaan,
przebaczenie,
wspaniałość

Jakub miał dwunastu synów. Najbardziej jednak kochał najmłodszego Beniamina i Józefa, któremu podarował piękną szatę z długimi rękawami jako znak wyróżnienia i godności. Bracia zazdrościli Józefowi tego wyróżnienia, dlatego sprzedali go kupcom wędrującym do Egiptu.

Bóg jednak nie opuścił Józefa w tej trudnej sytuacji, ale posłużył się nim dla ratowania swojego ludu. Dzięki tłumaczeniu snów faraonowi Józef stał się kimś ważnym w Egipcie i dlatego mógł pomóc swojemu ojcu i swoim braciom. Jakub z rodziną osiedlił się w Egipcie, Bóg błogosławił mu, a obietnica dana Abrahamowi zaczęła się stopniowo spełniać. Pobłogosławiwszy synów Józefa, Jakub umarł i został pochowany w ziemi Kanaan. Swoją postawą Józef uczy nas przebaczenia, braterstwa, wspaniałomyślności, uczciwości i wyrozumiałości.

Czy umiem przebaczać
mojemu rodzeństwu?
Czy zauważam i potrafię pomagać
tym, którzy potrzebują pomocy?
Czy jestem posłuszny rodzicom,
opiekunom i wychowawcom?
Czy w każdej sytuacji potrafię
dostrzegać obecność Boga?
Czy w każdym człowieku potrafię
dostrzec dobro?

„Boże, który nie opuszczasz nigdy tych, którzy
złożyli w Tobie swoją nadzieję, ofiaruję Ci
wszystkie moje uczynki, mój rozum, abys go
oświecił; serce moje, abys nim kierował; wolę
moją, abys ją ustalił; duszę moją i ciało moje,
abys je posilał.”

<http://www.pasterz.pl>
<http://www.biblia.net.pl>

